

Madde 107

Belge türü	Kanun Maddesi
Kanun	213 SAYILI VERGİ USUL KANUNU, 193 SAYDI GELİR VERGİSİ KANUNA, 5422 SAYIN KANUNLAR VERGİSİ KANUNU, 2978 SAYDI ÜCRETLİLERE VERGİ İADESİ HAKKINDA KANUN, 492 SAYDI HARÇLAR KANUNU, 488 SAYDI DAMGA VERGİSİ KANUNA, 210 SAYDI DEĞERLİ KÂĞITLAR KANUNU, 1319 SAYDI EMLAK VERGİSİ KANUNU, 2464 SAYDI BELEDİYE GELİRLERİ KANUNU, 3074 SAYILI AKARYAKIT TÜKETİM VERGİSİ KANUNU, 2380 SAYDI BELEDİYELEREVE İL ÖZEL İDARELERİNE GENEL BÜTÇE VERGİ GELİRLERİNDE PAY VERİLMESİ HAKKINDA KANUN İLE 6802 SAYDI GİDER VERGİLERİ KANUNUNDA
Madde	107

1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 20 nci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Şu kadar ki; mükelleflerin arsalar ve arazi ile ilgili olarak beyan edecekleri değerler, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun asgari ölçüde birim değer tespitine ilişkin hükümlerine göre takdir komisyonlarınca her mahalle ve arsa sayılacak parsellenmemiş arazide her köy için cadde, sokak veya değer bakımından farklı bölgeler, arazide her il veya ilçe için arazinin cinsi (Kıraç, taban ve sulak) itibarıyla takdir olunan birim değerlere göre hesaplanan miktardan düşük olamaz. Düşük beyanda bulunulması halinde, mükellefin beyanı vergi dairesince birim değere göre hesaplanan miktara yükseltilerek tahakkuka esas alınır ve mükellefe bildirilir. Vergi dairesince hesaplanan miktar ile mükellefin beyanı arasındaki farka kusur cezası uygulanır.

İkinci fıkra hükmü, turistik bölgelerdeki cadde, sokak veya değer bakımından farklı bölgelerde ilgili valilerce tespit edilecek pafta, ada veya parseller için yapılacak takdirler hakkında da tatbik edilir.

Bu metin Mevzuat Bankası (mevzuat.vergibulustayi.com) aracılığıyla gib.gov.tr arşivinden alınmıştır. Resmî işlemlerde Resmî Gazete metni esastır. — 18.09.2026